

овладения знаниями, либо наши университетские преподаватели, у которых имеется богатейшая практика и собственного овладения наукой, и приобщения к ней не одного поколения студентов.

Самостоятельная работа не самоцель. Она является средством борьбы за глубокие и прочные знания учащихся, средством формирования у них активности и самостоятельности как черт личности, развития их умственных способностей. Студент, в первый раз переступающий порог учебного заведения, не может еще самостоятельно ставить цель своей деятельности, не в силах еще планировать свои действия, корректировать их осуществление, соотносить полученный результат с поставленной целью. В процессе обучения он должен достичь определенного достаточно высокого уровня самостоятельности, открывающего возможность справиться с разными заданиями, добывать новое в процессе решения учебных задач.

Самостоятельная работа – это не форма организации учебных занятий и не метод обучения. Её правомерно рассматривать, скорее, как средство вовлечения учащихся в самостоятельную познавательную деятельность, средство ее логической и психологической организации [1].

Эффективность самостоятельной работы определяется не количеством и объемом заданий, а объемом и качеством приобретённых знаний, умений и навыков. Основопологающим требованием обществ, является формирование личности, которая умела бы самостоятельно творчески решать научные, производственные, общественные задачи, критически мыслить, вырабатывать и защищать свою точку зрения, свои убеждения, систематически и непрерывно пополнять и обновлять свои знания путем самообразования, совершенствовать умения, творчески применять их в действительности.

Литература:

1. Психолого-педагогический словарь. /Сост. В.А.Межериков /Ред. П.И.Пидкасистый. Ростов: Феникс, 1998. – 241с.
2. Современные образовательные технологии / коллектив авторов; под ред. Н.В. Бордовской. – 2-е изд. стер. – М.: КНОРУС, 2011. – 432 с.

ПРИМЕНЕНИЕ ОБЛАЧНЫХ СИСТЕМ В ПРОФЕССИОНАЛЬНОМ ОБУЧЕНИИ

*Т. Шеринёва, канд.психол.наук, доцент; Н. Юневич, магистрант
Белорусский национальный технический университет
Международный государственный экологический институт им. А.Д.
Сахарова БГУ*

При проектировании образовательного процесса необходимо учитывать не только учебные занятия, проводимые в аудиториях, но и возможности самостоятельной работы студента, запланированной в рамках изучаемой им учебной дисциплины. Педагогический процесс для более эффективного усвоения информации можно (и нужно) наполнять не только лекционными, практическими, семинарскими и лабораторными занятиями, списками литературы, подлежащей самостоятельному изучению, но и информационными

онлайн-офлайн інструментами і базами, доступними в сучасній медіасереді.

Для розвитку інтереса студента до представляемому навчальному матеріалу і самостійної дослідницької діяльності викладачу необхідно відійти від традиційних пояснювально-ілюстративних методів. Інтерес як пізнавальний мотив виступає одним з ключових суб'єктивних факторів сприйняття, розуміння і запам'ятовування навчального матеріалу. Хоча слід відзначити, що поряд з суб'єктивними факторами засвоєння інформації існують і об'єктивні, включаючи в себе новизну, місце, обсяг і зрозумілість матеріалу [2]. Всі ці фактори необхідно враховувати, використовуючи додаткові засоби в освітньому процесі університету.

В університетах вищої професійної освіти вже давно використовуються диски і бази даних на серверах університетів, де викладачі зберігають навчальну літературу, методичні матеріали, контрольні і тестові роботи. Іноді доступ до даних систем можна отримати тільки в стінах навчального закладу, в бібліотеках, частіше ж вони знаходяться на самому сайті університету або інституту. Дані архіви хоч і корисні, але все ж працюють за принципом пасивної освіти, з контролем методистів і викладачів, залишаючи студента за межами побудови навчального процесу і дискусії. Виходячи з того, що освіта при побудові його в формі діалогу студент-викладач більш продуктивно, стає актуальним створення моделі інформаційного активної освіти.

Одним з засобів, направлених на реалізацію даної моделі, може виступити хмарне сховище даних. Хмарне сховище – це спосіб зберігання даних і забезпечення доступу до них (в тому числі загального доступу через Інтернет) з можливістю масштабування ресурсів [3]. Особливістю онлайн сховищ є те, що накоплення в них даних може відбуватися як за рахунок викладачів, так і за рахунок студентів. Так, наприклад, при сформульованій проблемі, підлягачій обговоренню на майбутньому занятті, студенти можуть переглядати матеріали, завантажені викладачем на диск, і при цьому доповнювати їх іншими інформаційними об'єктами, які цікаві або актуальні для навчальних [1]. Серед таких об'єктів можуть бути аудіо-відео файли (тематичні наукові фільми, програми, записи конференцій і засідань, інтерв'ю), зображення (різні схеми, проекти, креслення, плани, фотографії) і будь-які документи. Сучасні диски забезпечують читання більшості форматів файлів, до яких належать текстові документи, таблиці, презентації, зображення, відео-, аудіоматеріали і т.д. Всі файли, завантажені на хмарне сховище, знаходяться в постійному доступі, під захистом системи, що надає диск. В хмарі можливо достатньо просте структурування матеріалів по папкам і пошук їх за назвою. І всі ці файли можна не тільки завантажити на будь-яке пристрій, але і переглядати через сервіси хмарного сховища. Так студент може отримати доступ до навчальним

материалам в любом месте и в любое время, и даже в офлайн доступе. А преподаватель может использовать материалы, накопленные на диске, и планировать занятие, опираясь на них, и на понимание того, что студенты не смогли понять либо найти. Использование и хранение информационных материалов различных форматов учитывает также типы восприятия студентов (аудиал, визуал, дискрет) и особенности их нервной системы (процессы возбуждения/торможения), обеспечивая индивидуальный темп усвоения учебного материала всеми студентами.

Таким образом, с учетом постоянно ускоряющегося темпа жизни, нарастающего лавинообразно объема информации, подлежащей усвоению, при наличии сейчас у каждого студента и преподавателя технических устройств и возможностей доступа к облачному хранилищу данных в любой момент времени, использование интернет информационного пространства в образовательном процессе высшей школы является весьма перспективным направлением повышения эффективности подготовки современного специалиста, готового к инновационной деятельности.

Литература:

1. Давыдов В. В. Теория развивающего обучения / В.В. Давыдов. — М.: ИНТОР, 1996. — 544 с.
2. Ильин Е.П. Психология для педагогов / Е.П. Ильин. - СПб.: Питер, 2002. – 502 с.
3. Google Диск – облачное хранение и резервное копирование файлов [Электронный ресурс]. – Хранилище данных. Минск, 2017. – Режим доступа: https://www.google.com/intl/ru_ALL/drive/. Дата доступа: 01.10.2017

КУЛЬТУРА ПРОФЕСІЙНОГО СПІЛКУВАННЯ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ-АГРАРІЇВ

ДЕЛОВОЙ ЭТИКЕТ КАК ОДИН ИЗ ОСНОВНЫХ КОМПОНЕНТОВ КУЛЬТУРЫ СПЕЦИАЛИСТА

А. Куницкая, ст. преподаватель

Белорусская государственная сельскохозяйственная академия

При подготовке квалифицированных специалистов в системе высшего образования обращают внимание на соответствующий уровень и профиль, компетентность, ответственность, свободное владение своей профессией, способность к эффективной работе по специальности на уровне мировых стандартов, готовность к постоянному профессиональному росту, социальную и профессиональную мобильность. Для многих стран высшее образование, интеллектуальный потенциал общества – не только ведущий фактор социального экономического прогресса, но и основа национальной безопасности. Еще в 1974 году участники Римского клуба пришли к выводу, что XXI столетие станет веком образования.

Решая многие насущные проблемы, мы не должны забывать о